

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3260/2020
28.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живорад Лекић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Далибор Катанчевић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4371/19 од 23.12.2019. године, у седници већа која је одржана дана 28.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4371/19 од 23.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4371/19 од 23.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 11538/16 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности за поступање Основног суда у Крагујевцу у овој правној стари, као неоснован. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати: износ од 350.000,00 динара на име накнаде за претрпљене физичке болове, износ од 350.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх, износ од 700.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због умањења опште животне активности и износ од 150.000,00 динара на име накнаде за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом почев од 05.06.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев преко износа досуђеног ставом првим изреке а до траженог на име накнаде за претрпљене душевне болове због наружености, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 410.450,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4371/19 од 23.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 11538/16 од 05.06.2019. године у ставу другом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе и потребе новог тумачења права, јер се у конкретном случају ради о парници ради накнаде штете поводом догађаја због кога је против туженог вођен кривични поступак, али је према туженом, као окривљеном, одбијена оптужба да је извршио кривично дело које му је стављено на терет, због чега су рокове застарелости нижестепени судови ценили према јасно израженом ставу кроз одлуке Врховног касационог суда да се одредба члана 390. Закона о облигационим односима примењује у ситуацији када је кривични поступак окончан због неког узрока који се не тиче суштине ствари и када је оштећени упућен на парницу да оствари свој имовинскоправни захтев, у којој ситуацији се сматра да је застарелост прекинута условно, ако се тужба поднесе у редовном року од 3 месеца од правноснажности одлуке кривичног суда, као у конкретном случају. Тужени уз ревизију није приложио судске одлуке које би учиниле основаним разлог предвиђен чланом 404. ЗПП за изјављивање ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници је поднета дана 27.06.2016. године, а означена вредност спора износи 1.700.000,00 динара.

Будићи да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, као ревизијског цензуса у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**